

denne Begrænsning af Skoletiden til 30 Timer foruden Gymnastik og Sang slet ikke er nødvendig. I mange Tilfælde vil det være en Vættelse for Disciplene at faa det i Skolen, som de ellers maa tage hjem med og arbejde paa. Naar det altsaa er en begavet Discipel, er der ikke det mindste i Vejen for at indrette nogle Ekstratimer ligesom ved Hebraisk i gamle Dage, saaledes at de altsaa i Skolen kunde begynde at læse Græsk, saa meget mere, som man meget godt kan øre Sangtimen. Som bekendt er der en Tid, hvor Sangstemmen er i Overgang hos de unge Menneſter, og under saadanne Forhold kunde Sangtimen passende anvendes til at læse Græsk. Men hvis man endelig ikke vil gaa den Vej, er der en anden, som jeg og saa skal pege paa, og det er den at lade Hebraicum falde, ikke at fordre Eksamen eller tvungent Studium af Hebraisk. Dette vil forhaabentlig ikke virke tilintetgørende eller ødelæggende paa det teologiske Studium.

Den ærede Minister anførte særlig, at naar et saa stort Antal Studenter skulde tage græsk Eksamen og studere det græske Sprog ved Universitetet, saa vilde det eventuelt være nødvendigt at ansætte nogle flere Docenter ved Universitetet. Saa vidt jeg forstod, støttede den ærede Minister dette paa det filosofiske Fakultets Udtalelse. Jeg beklager meget, da den ærede Minister havde denne Udtalelse liggende trykt for sig, at vi ikke have faaet den at se endnu. Jeg gaar altsaa ud fra, at det filosofiske Fakultet har sagt: Skulle vi undervise 100 Studenter i Græsk, saa maa vi have flere Lærere ved Universitetet i Græsk. Det er højt rimeligt, men jeg vil tillade mig at gøre opmærksom paa, at naar Skolens Tvedeling bortfalder, saa vindes der i økonomisk Henseende saa store Bølsøb, at man meget vel kan faa noget tilbage deraf til at lønne Docenter med. Det er nemlig, om jeg maa have Lov til at omtale det her, maaſte den største Ulempe ved Tvedelingen, i hvert Fald den mest praktiske, den enorme Lufus, den har medført ved de lærde Skolers Drift. Jeg har ikke gjort nogen omfattende Statistik over, hvor stor Frekvensen er i de lærde Skolers matematiske Afdeling. Jeg har haft liggende for mig nogle Notitser, jeg kan ikke finde dem nu, men jeg tror at kunne sige, at ifølge Beretningen af 1890 om den sidste Studentereksamen, der er afholdt, stikker Forholdet sig saaledes, at der er 68, som have taget Studentereksamen i den matematiske Sjnse, foruden Privatister, altsaa 68 Disciple fra lærde Skoler, og det er Disciple fra ikke mindre end 14 lærde Skoler, derunder indbefattet ogsaa private Skoler. Det vil alt-

ſaa sige: tager man Gennemsnittet, kommer man ikke op til 5 Elever i hver Skoles matematiske Afdeling; altsaa skal Skolen, enten det er en Statsſkole eller en privat Skole, for at holde en Klasse paa 5 Elever holde hele det store Apparat med forøget Lærantal, blot for at opretholde Tvedelingen. Det vil være klart for enhver, navnlig naar man ser paa de private lærde Skolers Stilling, at det vilde være fuldstændig økonomisk ødelæggende at opretholde en saadan Tvedeling. Derimod vilde det ikke komme saa stærkt frem ved Statsſkolerne, der have Raad til at være flotte, og hvor den hele Undervisning koster Staten saa enormt. Derfor, kan dette bespares økonomisk, saa faa vi nok Raad til at lønne nogle græske Docenter ved Universitetet.

Smidlertid, naar jeg vil se paa Resultatet af Forhandlingerne i Fredags og i Dag, saa er det virkelig det, at den ærede Minister faar Ret, naar han siger, at han kommer til at sidde mellem to Stole. Jeg udtalte allerede i Fredags, at jeg ser ingen Udsigt til at faa de Krav opfyldte, som jeg tror gøre sig albeles uimodstaaelig gjældende, uden ved at følge den Vej, som Ministeren foreslog i Fjor. De Herrer paa den anden Side komme og sige, vi kunne ikke give op, vi maa have Timerne forøgede i de Fag o. s. v., og saa komme nu enkelte ærede Medlemmer og tale om en 3dje Udvej, nemlig det ærede Medlem for 11te Kredts (Stthv), til hvilken det ærede Medlem for 6te Kredts (Sehested) slutter sig, idet de sige: Lad os ophæve Tvedelingen paa en anden Maade eller rettere beholde den paa en anden Maade, saaledes at man ikke deler i den enkelte Skole, men deler mellem Skolerne, saa at der er nogle Statsſkoler, der gennemføre Kursus for de matematiske studerende, og andre Skoler, der holde sig til Latinsiden. Det er meget muligt, at det er den Vej, vi skulle ind paa, naar de Herrer holde stærkt paa disse græske Glojer, denne Kundskab til græsk Sprog, naar de tro, at al Klassicitet og alle Landsvidenskaber ere forbundne dermed. Tro de virkelig det endnu, er det muligt, at vi ikke saa nogen Reform, før vi komme bort fra det Standpunkt. Hvorvidt den ærede Minister kan tænke sig at vise Vej der, veed jeg naturligvis ikke. Jeg maa dog sige, at jeg vil ikke være uden store Betæneligheder i saa Henseende, fordi det vilde jo dog, selv under bedre Former, selv under mere økonomiske Former være at opretholde Tvedelingen ved Undervisningen. Det vilde jo være i den ene Slags Skoler at lægge overdreven Vægt paa Matematikken, og i den anden Slags